

HOTĂRÂRE nr. 1.876 din 22 decembrie 2005

privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de vibratii

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 81 din 30 ianuarie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adopta prezenta hotărâre.

CAP. I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Obiectivul și domeniul de aplicare

ART. 1

Prezenta hotărâre stabilește cerințe minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor care apar sau pot să apara datorită expunerii la vibratii mecanice.

ART. 2

Prevederile prezentei hotărâri se aplică activităților în exercitarea cărora lucrătorii sunt sau este posibil să fie expuși la riscuri generate de vibratii mecanice în timpul activității.

ART. 3

Prevederile legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE se aplică în totalitate întregului domeniu prevăzut la art. 2, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau mai specifice incluse în prezenta hotărâre.

ART. 4

Pentru aplicarea prezentei hotărâri expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) vibratie transmisă sistemului mana-brăț - vibratia mecanică, în cazul în care este transmisă sistemului uman mana-brăț, care generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special afecțiuni vasculare, leziuni osoase sau articulare, afecțiuni neurologice sau musculare;

b) vibratie transmisă întregului corp - vibratia mecanică, în cazul în care este transmisă întregului corp, care generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special lombalgie și traumatisme ale coloanei vertebrale.

SECȚIUNEA a 2-a

Valori limite de expunere și valori de expunere de la care se declansează acțiunea

ART. 5

(1) Pentru vibratiile transmise sistemului mana-brăț:

a) valoarea limită de expunere zilnică profesională, calculată pentru o perioadă de referință de 8 ore, este de 5 m/s^2 ;

b) valoarea expunerii zilnice de la care se declansează acțiunea, calculată pentru o perioadă de referință de 8 ore, este de $2,5 \text{ m/s}^2$.

(2) Expunerea lucrătorilor la vibratiile transmise sistemului manabă este evaluată sau masurată potrivit dispozițiilor pct. 1 din partea A a anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 6

(1) Pentru vibratiile transmise întregului corp: a) valoarea limită de expunere zilnică profesională, calculată la o perioadă de referință de 8 ore, trebuie să fie de $1,15 \text{ m/s}^2$ sau să aibă o valoare a dozei de vibratii de $21 \text{ m/s}^{1,75}$;

b) valoarea expunerii zilnice de la care se declanșează acțiunea, calculată la o perioadă de referință de 8 ore, trebuie să fie de $0,5 \text{ m/s}^2$ sau să aibă o valoare a dozei de vibratii de $9,1 \text{ m/s}^{1,75}$.

(2) Expunerea lucrătorilor la vibratiile transmise întregului corp trebuie să fie evaluată sau masurată potrivit dispozițiilor pct. 1 din partea B a anexei.

CAP. II

Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1

Stabilirea și evaluarea riscurilor

ART. 7

(1) În executarea obligațiilor prevăzute în legislația națională care transpuне Directiva 89/391/CEE angajatorul trebuie să evaluateze și, dacă este necesar, să masoare nivelurile de vibratii mecanice la care sunt expuși lucrătorii.

(2) Măsurarea se efectuează în conformitate cu partea A pct. 2 sau cu partea B pct. 2 din anexa, după caz.

ART. 8

(1) Nivelul de expunere la vibratia mecanică poate fi evaluat prin intermediul observării practicilor de lucru specifice și prin trimitera la informațiile relevante cu privire la magnitudinea probabila a vibratiilor corespunzătoare echipamentelor sau tipurilor de echipamente utilizate în condițiile specifice de utilizare, inclusiv informațiile de această natură furnizate de producătorul echipamentului.

(2) Operația prevăzută la alin. (1) se deosebește de măsurare, care necesită utilizarea unei aparaturi specifice și a unei metodologii corespunzătoare.

ART. 9

(1) Evaluarea și măsurarea prevăzute la art. 7 trebuie să fie planificate și efectuate de serviciile competente, la intervale corespunzătoare, ținându-se seama de prevederile din legislația națională care transpun prevederile Directivei 89/391/CEE referitoare la competențele serviciilor de protecție și prevenire și ale lucrătorilor desemnați, cu atribuții în domeniul securității și sănătății în munca.

(2) Datele obținute din evaluarea și/sau măsurarea nivelului de expunere la vibratii mecanice se păstrează într-o formă adecvată pentru a permite consultarea la o data ulterioară.

ART. 10

La evaluarea riscurilor angajatorul trebuie sa acorde o atentie deosebita următoarelor elemente:

- a) nivelul, tipul și durata expunerii, inclusiv orice expunere la vibratii intermitente sau la socuri repetate;
- b) valorile limita ale expunerii și valorile de expunere de la care se declanseaza actiunea, prevazute la art. 5 și 6;
- c) orice efecte asupra sănătății și securității lucrătorilor expusi la riscuri deosebite;
- d) orice efecte indirecte asupra securității lucrătorilor, care rezulta din interactiunile dintre vibratiile mecanice și locul de munca sau alte echipamente de lucru;
- e) informațiile furnizate de producătorii echipamentelor de munca, potrivit legislației în vigoare;
- f) existenta echipamentelor similare, proiectate astfel încât sa reducă nivelurile de expunere la vibratiile mecanice;
- g) prelungirea expunerii la vibratii transmise întregului corp în afara programului de lucru normal, sub responsabilitatea angajatorului;
- h) condițiile de munca specifice, cum ar fi temperaturile scăzute;
- i) informațiile corespunzătoare obținute din supravegherea sănătății, inclusiv informațiile publicate, în măsura în care este posibil.

ART. 11

(1) Angajatorul trebuie sa fie în posesia unei evaluări a riscurilor, potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, și trebuie sa identifice măsurile care trebuie luate potrivit secțiunilor a 2-a și a 3-a din prezentul capitol.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie înregistrată pe un suport material și trebuie sa includă o justificare a angajatorului potrivit căreia natura și ampoarea riscurilor legate de vibratiile mecanice nu necesita efectuarea unei evaluări mai complete a acestora.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie sa fie actualizată periodic, în special dacă s-au produs schimbări semnificative sau dacă rezultatele supravegherii sănătății arata ca este necesară.

SECȚIUNEA a 2-a

Evitarea sau reducerea expunerii

ART. 12

(1) Riscurile care decurg din expunerea la vibratiile mecanice trebuie sa fie eliminate la sursa sau reduse la minimum, ținându-se seama de progresul tehnic și de existenta măsurilor de reducere a riscului la sursa.

(2) Reducerea acestor riscuri se intemeiază pe principiile generale de preventie prevazute în legislatia nationala care transpune Directiva 89/391/CEE.

ART. 13

Pe baza evaluării riscurilor prevăzute în secțiunea 1 din prezentul capitol, din momentul în care valorile de expunere la care se declanseaza actiunea, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b), sunt depasite, angajatorul trebuie sa instituie și sa pună în aplicare un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice

menite sa reducă la minimum expunerea la vibratii mecanice și riscurile legate de aceasta, ținând seama în special de:

- a) alte metode de lucru care implica o expunere mai scăzută la vibratii mecanice;
- b) alegerea echipamentelor de munca adecvate, proiectate corespunzător din punct de vedere ergonomic, care să producă cele mai putine vibratii posibile, ținând seama de activitatea pentru care sunt destinate;
- c) furnizarea de echipamente auxiliare care reduc riscul leziunilor provocate de vibratii, cum ar fi scaunele care atenuează efectiv vibratia întregului corp și manerele care reduc vibratiile transmise sistemului mana-brăt;
- d) programe corespunzătoare de întreținere pentru echipamentele de munca, locul de munca și sistemele de la locul de munca;
- e) proiectarea și amplasarea locurilor de munca și a posturilor de lucru;
- f) informarea și formarea adecvată a lucrătorilor în vederea utilizării corecte și sigure a echipamentelor de munca, pentru a le reduce la minimum expunerea la vibratiile mecanice;
- g) limitarea duratei și intensității expunerii;
- h) programe de lucru corespunzătoare cu perioade de odihnă adecvate;
- i) furnizarea de îmbrăcăminte pentru protejarea împotriva frigului și umezelii a lucrătorilor expusi.

ART. 14

Lucrătorii nu trebuie să fie expuși în nici o situație la niveluri superioare valorii limita a expunerii.

ART. 15

(1) Dacă valoarea limita a expunerii este depășită, în ciuda măsurilor luate de către angajator pentru a respecta prevederile prezentei hotărâri, acesta trebuie să ia imediat măsuri pentru a reduce expunerea sub valoarea limita a expunerii.

(2) Angajatorul trebuie să identifice motivele pentru care valoarea limita a expunerii a fost depășită și, în consecință, trebuie să imbunatăreasca măsurile de protecție și prevenire pentru a preveni o nouă depasire a acesteia.

ART. 16

Potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezenta secțiune la necesitățile lucrătorilor expuși la riscuri specifice.

SECȚIUNEA a 3-a

Informarea și formarea lucrătorilor

ART. 17

(1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să asigure ca lucrătorii expuși riscurilor generate de vibratii mecanice la locul de munca și/sau reprezentanții acestora să beneficieze de informații cu privire la rezultatul evaluării riscurilor prevăzute la art. 7 și de o formare corespunzătoare.

(2) Informarea și formarea prevăzute la alin. (1) trebuie să se refere în special la:

- a) măsurile luate în aplicarea prezentei hotărâri pentru a elimina sau reduce la minimum riscurile datorate vibratiilor mecanice;
- b) valorile limita ale expunerii și valori de expunere de la care se declanșează acțiunea;
- c) rezultatele evaluărilor și ale masurărilor vibratiilor mecanice efectuate potrivit secțiunii 1;
- d) leziunile care ar putea fi produse de echipamentele de lucru utilizate;
- e) cum și de ce trebuie detectate și raportate semnele de leziune;
- f) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății;
- g) practici de lucru sigure pentru minimizarea expunerii la vibratii mecanice.

SECȚIUNEA a 4-a

Consultarea și participarea lucrătorilor

ART. 18

Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora în ceea ce privește aspectele reglementate de prezența hotărâre trebuie să se realizeze potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE.

CAP. III

Supravegherea sănătății

ART. 19

(1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, Ministerul Sănătății adoptă dispoziții pentru a asigura supravegherea corespunzătoare a sănătății lucrătorilor în raport cu rezultatul evaluării riscurilor prevăzute la art. 7, dacă acesta indică un risc pentru sănătatea lor.

(2) Aceste dispoziții, inclusiv cerințele specificate pentru dosarele medicale și disponibilitatea acestora, sunt în conformitate cu reglementările în vigoare.

ART. 20

(1) Supravegherea sănătății trebuie să contribuie la prevenirea și diagnosticarea rapidă a oricărei afecțiuni legate de expunerea la vibratii mecanice.

(2) Rezultatele supravegherii medicale trebuie să fie luate în considerare la aplicarea măsurilor de prevenire la un anumit loc de munca.

ART. 21

Trebuie să se asigure supravegherea medicală corespunzătoare atunci când:

- a) expunerea lucrătorilor la vibratii este de asemenea încât poate fi stabilită o legătură între aceasta expunere și o boala identificabilă sau efecte dăunătoare asupra sănătății;
- b) este probabil că afecțiunea sau efectele să apară în condițiile de lucru specifice ale unui anumit lucrător;

c) există tehnici testate pentru detectarea afectiunii sau a efectelor dăunătoare asupra sănătății.

ART. 22

Lucrătorii expuși la vibratii mecanice superioare valorilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b) au dreptul la o supraveghere corespunzătoare a sănătății în orice situație.

ART. 23

(1) Fiecare lucrător supus supravegherii sănătății potrivit art. 19-22 trebuie să aibă un dosar medical individual.

(2) Medicul de medicina muncii trebuie să actualizeze dosarele medicale prevăzute la alin. (1).

(3) Dosarele medicale prevăzute la alin. (1) trebuie să cuprindă un sumar al rezultatelor supravegherii sănătății realizate.

(4) Dosarele medicale prevăzute la alin. (1) trebuie să fie păstrate într-o formă adecvată pentru a permite orice consultare ulterioara, ținându-se seama de prevederile legislației în vigoare privind secretul medical.

(5) Copii ale dosarelor medicale prevăzute la alin. (1) pot fi furnizate, la cerere, direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București.

(6) Lucrătorul trebuie să aibă acces, la cerere, la propriul sau dosar medical.

ART. 24

Atunci când, în urma supravegherii stării de sănătate, se constată că un lucrător suferă de o anumită boala sau de efecte negative asupra sănătății, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le consideră a fi rezultatul expunerii la vibratii mecanice la locul de munca, lucrătorul trebuie:

a) să fie informat de către medic sau de medicul de medicina muncii cu privire la rezultatul care îl privește personal;

b) să primească informații și sfaturi cu privire la orice supraveghere a sănătății la care trebuie să se supună după încheierea perioadei de expunere.

ART. 25

(1) Atunci când, în urma supravegherii sănătății, se constată că un lucrător suferă de o boala identificabilă sau manifestări ale efectelor adverse asupra sănătății, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le consideră a fi rezultatul expunerii la vibratii mecanice la locul de munca, angajatorul trebuie:

a) să fie informat cu privire la orice rezultate semnificative ale supravegherii sănătății, cu respectarea secretului medical;

b) să revizuiasca evaluarea riscului efectuată potrivit secțiunii 1 din cap. II;

c) să revizuiasca măsurile prevăzute pentru eliminarea sau reducerea riscurilor, potrivit secțiunii a 2-a din cap. II;

d) să țină seama de recomandările medicului de medicina muncii sau ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, pentru punerea în aplicare a oricărora măsuri necesare pentru eliminarea sau reducerea riscului, potrivit secțiunii a 2-a din cap. II, inclusiv să aibă în vedere posibilitatea de a atribui lucrătorului un alt post de lucru unde nu există riscuri de expunere;

e) sa asigure supravegherea continua a sănătății și sa ia măsuri pentru a fi reexaminate starea de sănătate a oricărui alt lucrator care a fost expus în mod similar.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. e) medicul de medicina muncii sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București pot propune ca persoanele expuse să fie supuse unui control medical.

CAP. IV

Dispoziții finale

ART. 26

(1) Echipamentele de munca ce au fost sau sunt puse la dispoziția lucrătorilor înainte de data de 1 iulie 2007 și care nu permit respectarea valorilor limita ale expunerii, ținându-se seama de ultimele progrese tehnice și/sau de măsurile organizatorice luate, pot fi utilizate pana la data de 1 iulie 2010.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) echipamentele de munca utilizate în agricultura și silvicultura, care pot fi utilizate pana la data de 1 iulie 2014.

ART. 27

În conformitate cu principiile generale ale protecției sănătății și securității lucrătorilor, în cazul transportului maritim și aerian, în împrejurări bine intemeiate, se vor face excepții de la art. 14 și 15 în ceea ce privește vibratiile transmise întregului corp, dacă, date fiind dezvoltarea actuală a tehnicii și caracteristicile specifice ale locurilor de munca, nu este posibil să se respecte valoarea limită a expunerii, în ciuda măsurilor tehnice și/sau organizatorice luate.

ART. 28

(1) În cazul în care expunerea unui lucrator la vibratii mecanice este, de regula, inferioară valorilor expunerii zilnice de la care se declanșează acțiunea, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b), dar variaza substanțial de la un moment la altul și poate depăși ocazional valoarea limită a expunerii, se vor face excepții de la art. 14 și 15.

(2) Valoarea medie a expunerii într-o perioada de 40 de ore trebuie să fie mai mică decât valoarea limită a expunerii și trebuie să existe dovezi care să arate că riscurile regimului de expunere la locul de munca sunt mai scăzute decât cele ale expunerii la valoarea limită a expunerii.

ART. 29

(1) Prevederile art. 27 și 28 se aplică numai în condiții care garantează, ținându-se seama de împrejurări speciale, că riscurile sunt reduse la minimum și că lucrătorii în cauza sunt supuși unei supravegheri mai atente a sănătății.

(2) Prevederile art. 27 și 28 nu se mai aplică imediat ce împrejurările care le justifică nu mai există.

ART. 30

(1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 septembrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abroga orice alte dispoziții contrare.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2002/44/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (vibratii), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 177/2002.

PRIM-MINISTRU
CALIN POPESCU-TARICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii,
solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul economiei și comerțului,
Codrut Ioan Seres

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolaescu

p. Ministrul agriculturii,
pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,
Andrian Ciocanea,
secretar de stat

București, 22 decembrie 2005.
Nr. 1.876.

ANEXA

VIBRATII MECANICE

A. VIBRATII TRANSMISE SISTEMULUI MANA-BRĂT

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibratii transmise sistemului mana-brăt se bazează pe calcularea valorii expunerii zilnice pentru o perioadă de referință de 8 ore A(8), exprimată ca radacina medie patratica (rms) (valoare totală) a valorilor acceleratiei ponderate în frecvență, determinate pe axele ortogonale a(hwx), a(hwy), a(hwz), definite în cap. 4 și 5 și în anexa A la standardul SR EN ISO 5349-1:2003.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi făcută pe baza unei estimări realizate în funcție de informațiile furnizate de producători cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate, precum și pe baza observării practicilor de lucru specifice sau a unor măsurări.

2. Măsurare

Când se efectuează o măsurare în conformitate cu art. 7 din hotărâre:

a) metodele utilizate pot include esantionarea care trebuie să fie reprezentativa pentru expunerea personală a unui lucrator la vibratiile mecanice în cauza;

b) metodele și aparatura utilizate trebuie adaptate la caracteristicile particulare ale vibratiilor mecanice care urmează a fi măsurate, la factorii de mediu și la caracteristicile aparaturii de măsurare, în conformitate cu standardul SR EN ISO 5349-2:2003;

c) în cazul dispozitivelor care trebuie ținute cu ambele mâini, masurările trebuie efectuate pentru fiecare mana. Expunerea este determinată în raport cu valoarea cea mai ridicată dintre cele două; se dau, de asemenea, informațiile pentru celalătă mana.

3. Interferente

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibratiile mecanice interferează cu manipularea corecta a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibratiile mecanice interferează cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulațiilor.

5. Echipamente individuale de protecție

Echipamentele individuale de protecție împotriva vibratiilor transmise sistemului mana-brăț pot fi prevăzute în programul de măsuri la care s-a făcut referire în art. 13 din hotărâre.

B. VIBRATII TRANSMISE ÎNTRREGULUI CORP

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibratii se bazează pe calcularea expunerii zilnice A(8), exprimată ca acceleratie continuă echivalentă pe o perioadă de 8 ore, calculată ca cea mai ridicată valoare (rms) sau ca cea mai ridicată valoare a dozei de vibratii (VDV) a acceleratiilor ponderate în frecvență, determinate pe cele trei axe ortogonale [1,4a(wx), 1,4a(wy), a(wz) pentru un lucrator aşezat sau în picioare], în conformitate cu cap. 5, 6 și 7 din anexa A și din anexa B la standardul SR ISO 2631-1:2000.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi facuta pe baza unei estimari realizate în funcție de informațiile furnizate de producători, cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate și pe baza observării practicilor de lucru specifice sau a unor masurări.

În cazul transportului maritim se pot lua în considerație numai vibratiile cu o frecvență mai mare de 1 Hz.

2. Măsurare

2.1. Când se realizează o măsurare în conformitate cu art. 7 din hotărâre, metodele utilizate pot include esantionarea care trebuie să fie reprezentativa pentru expunerea personală a unui lucrator la vibratia mecanică în cauza.

2.2. Metodele utilizate trebuie adaptate la caracteristicile specifice ale vibratiilor mecanice ce urmează a fi măsurate, la factorii de mediu și la caracteristicile aparaturii de măsurat.

3. Interferente

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibratia mecanică interferează cu manipularea corespunzătoare a comenziilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibratiile mecanice interferează cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulațiilor.

5. Amploarea expunerii

Prevederile art. 10 lit. g) din hotărâre se aplică în special când, datorită naturii activității, un lucrător beneficiază de încăperi pentru odihna asigurate de către angajator.

Expunerea întregului corp la vibratii în aceste încăperi trebuie redusă la un nivel compatibil cu funcțiile și condițiile lor de utilizare, cu excepția cazurilor de forță majoră.
